

грѣшимостѣта на поведеніето ѝ, щото намѣсто да мисля че докача, тя мисляше че очисти и поправи даже обичаитѣ на обществото. Може бы нѣкой като гледаше Іона да не я обича, възвысената ѝ натура да не е била предопредѣлена да разбужда просгы страсти, но ако веднажъ я обикнаше чловѣкъ любовта стигваше до обожаванье. Сокровището на нейнитѣ прелести бѣше неисчерпаемо, то расхубавяваше и най обыкновеннитѣ работы на живота, една нейна дума, единъ неинъ погледъ омайваше свѣта. Обыкнешъ една Іона и ставашъ съвсѣмъ другій; гледашъ земята съ презрѣніе, като нѣщо по долне отъ високата ти любовь. Преносашъ са на другій свѣтъ, дѣто вѣлшебна една сила уголѣмѣва чловѣческитѣ работы. Като са намѣрвашъ предъ нея плувашъ въ океанъ отъ свѣрхчловѣчески чувствованія, които чудесна само нѣкой музика може да възбуди въ смъртныя; обладавашъ са отъ упоеніе което облагородява и въздига душата ти, отъ упоеніе, което грабва чувствата ти и ги преществава въ природа съвсѣмъ духовна.

Іона слѣдователно бѣше превѣсно твореніе, предопредѣлено да властвува, да омайва и най духовитѣ чловѣцы, защото който я обикнаше обладаваше са отъ двѣ нѣща, отъ любовь и отъ гордость, който я обикнаше, мисляше че боготвори божество. Не е слѣдователно чудно, ако ти зароби силното толкози, таинственно но живо сърце на египтянина, въ което кипяхъ страсти огненны и неодолимы. Неговото сърце са нарани отъ хубоститѣ и отъ душата на Іона.

Оттегленъ отъ свѣта, той гледаше свѣтлыя и высокъ характеръ на Іона тоже отдалеченъ отъ общитѣ на свѣта черты, и не можеше или не рачаше да разумѣ четъзи сжщата своенравность на характера, която отдѣляше Іона отъ простолюдието, отстраняваше него още повече отъ нея. Своенравіята на двамата бѣхъ толкосъ противоположны, както противоположнитѣ полюсы, както нощта и деньтъ. Той бѣше единчакъ за страшнитѣ си и тайны преступленія, и тя единчка за хубоститѣ на тѣлото си и за чистотата на сърцето си.

Ако Іона обладаваше тѣй египтянина, не трѣба да са чудимы никакъ дѣто изведнажъ и за сѣкоги облада въсторженото и пламенно сърце на Главка. Този пламкъ на природата му бѣше увѣкълъ Главка въ живота на наслажденіята. Веселитѣ гласъ на младостта и на здравіето повече отъ колкото естествена нѣкой наклонность къмъ наслажденіята, бѣхъ блѣснѣли Главка въ невъздържныя патъ на врѣстнитѣ му, тѣзи му природа, весела и тиха бѣ го докарала на края на пропастьта, дѣто са скпташе. Фантазіята го замра-